

само мѣченически-тѣ страданія, и повелява за тѣхъ да ся прочитѣть на празничны-тѣ имѣ дни*). На това е свидѣтель Св. Кипріанъ, кой-то въ 27-то си посланіе камъ духовенство-то, зарѣчя да ся празднува память-та на мѣченически-тѣ прѣставленія, “какъ-то и други-тѣ празничны дни на Святии-тѣ.

А кога-то прѣстанахъ вси-тѣ гоненія на черквѣ-тѣ, появили ся благоразумни и рачителни мѣжи, кои като знаели, колко лесно могатъ да ся заборавають дѣла-та на тія, що ся пролѣли кръвь-тѣ си за Христовѣ-тѣ вѣрѣ, почнѣли да събирать мѣченически-тѣ дѣлнія. На истокъ първый былъ Евсевій, прѣзванъ Памфилъ, Епископъ на Кесаріѣ Палестинскѣ, мѣжъ кой-то съ различни-тѣ свои списанія, полезны на Св. черквѣ и на общество-то, обезсмъртилъ свое-то имя. Онъ, по свое-то искусство и знаніе въ много вещи, почитанъ отъ Св-го Василія за най достовѣренъ, първо е написалъ житія-та на Палѣстинскы-тѣ мѣченици, кои-то пострадали при Діоклитіяна и Максиміяна, а послѣ просилъ Великаго Костантина да быхъ ся исписали мѣченически-тѣ дѣлнія отъ всичкы-тѣ сѣдѣбны

*) Прѣдисловіе-то прѣписахъ до нѣидѣ сѣщо отъ първообразно-то, какво-то е напечатано по церковный языкъ въ миней четіи (виждѣ житія святихъ мѣсяцъ Сѣптемврій)